

Konvencija br.100
O jednakosti nagrađivanja muške i ženske radne snage za rad jednake
vrednosti

OPŠTA SKUPŠTINA Međunarodne organizacije rada,

Sazvana u Ženevi od strane Upravnog veća Međunarodne kancelarije rada, gde se i sastala 6. juna 1951. godine, na svom trideset četvrtom zasjedanju, odlučivši usvojiti razne predloge koji se odnose na princip jednakosti nagrađivanja muške i ženske radne snage za rad jednake vrednosti, pitanje koje predstavlja sedmu tačku dnevnog reda zasjedanja, odlučivši tim predlozima dati oblik međunarodne konvencije, Usvaja 29. juna 1951.g. sledeću konvenciju, koja će biti nazvana **Konvencija o jednakosti nagrađivanja, 1951.**

Članak 1.

U smislu ove Konvencije:

- a) izraz **nagrađivanje** podrazumeva nadnicu ili platu običnu, osnovnu ili minimalnu i sve druge koristi koje se isplaćuju neposredno ili posredno, u novcu ili u naturi, od strane poslodavca radniku na osnovu zaposlenja ovog poslednjeg.
- b) izraz jednakost **nagrađivanja između muške i ženske radne snage za rad jednake vrednosti** odnosi se na stope nagrađivanja određene bez diskriminacije u pogledu pola.

Članak 2.

1. Svaka članica će morati, na način prilagođen metodama za određivanje stopa nagrađivanja koje su na snazi, podsticati i u meri u kojoj je to u skladu sa navedenim metodama, osigurati primenu načela jednakosti nagrađivanja između muške i ženske radne snage za rad jednake vrednosti za sve radnike.
2. Ovo načelo biće primenjeno:
 - a) putem domaćeg zakonodavstva,
 - b) putem svakog drugog sistema određivanja nagrada ustanovljenim ili priznatim od strane zakonodavstva,
 - c) putem kolektivnih ugovora zaključenih između poslodavaca i radnika,
 - d) ili putem kombinacije ovih raznih načina.

Članak 3.

1. Kada te mere budu takve naravi da olakšavaju primenu ove Konvencije, preduzeće se mere za podsticanje objektivne procene zaposlenja na osnovu poslova koje obuhvataju.
2. Metode koje bi trebalo primeniti kod ove procene mogu biti predmet odluka vlasti nadležnih za određivanje stopa nagrađivanja, ili, ako su stope nagrađivanja određene na osnovu kolektivnih ugovora, od strane stranaka u tim ugovorima.
3. Razlike između stopa nagrađivanja koje odgovaraju, bez obzira na pol, razlikama koje proizlaze iz jedne takve objektivne procene poslova koje treba vršiti ne trebaju biti smatrane protivne načelu jednakosti nagrađivanja muške i ženske radne snage za rad jednake vrednosti.

Članak 4.

Svaka članica sarađivaće, na odgovarajući način, sa zainteresovanim organizacijama poslodavaca i radnika, u cilju sprovođenja odredbi ove Konvencije.

Članak 5.

Formalne ratifikacije ove Konvencije će biti dostavljene generalnom direktoru Međunarodne organizacije rada koji će ih registrovati.

Članak 6.

1. Ova će Konvencija biti obavezna samo za članice Međunarodne organizacije rada čija ratifikacija bude registrovana od strane generalnog direktora.
2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci nakon što ratifikacije dve članice budu registrovane od strane generalnog direktora.
3. Posle toga, ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku članicu dvanaest meseci posle datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 7.

1. Izjave koje budu dostavljene generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada, skladno paragrafu 2. članka 35. Ustava Međunarodne organizacije rada, trebaju obavještavati:
 - a) o teritorijima za koje se zainteresovana članica obavezala primeniti odredbe Konvencije bez izmene,
 - b) o teritorijima za koje se članica obavezuje primeniti odredbe Konvencije sa izmenama, i u čemu se sastoje te izmene,
 - c) o teritorijima na koje se Konvencija primenjuje, i u tim slučajevima, o razlozima zbog kojih se ne primenjuje,
 - d) o teritorijima za koje odlaže odluku za kasnije, očekujući temeljnije ispitivanje situacije u pogledu tih teritorija.
2. Obaveze spomenute u tačkama a) i b) prvog paragrafa ovoga članka smatraće se sastavnim delovima ratifikacije istog delovanja.
3. Svaka članica može se odreći, novom izjavom, svih ili samo nekih delova rezervi sadržanih u njenoj prethodnoj izjavi na osnovu tačaka b), c) i d) prvog paragrafa ovog članka.
4. Svaka članica će moći, za vreme razdoblja u toku kog ova Konvencija može biti otkazana skladno odredbama članka 10., dostaviti generalnom direktoru novu izjavu koja bi menjala u svakom pogledu svaku raniju izjavu i davala obaveštenja o situaciji na određenim teritorijima.

Članak 8.

1. Izjave dostavljene generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada skladno paragrafima 4. i 5. članka 35. Ustava Međunarodne organizacije rada treba naznačiti hoće li odredbe Konvencije biti primenjene na teritoriju sa ili bez izmena, kada se po izjavi Konvencije primenjuju uz rezervu izmena onda treba specificirati u čemu se sastoje te izmene.
2. Zainteresovana članica, članice ili međunarodni organ moći će se odreći u potpunosti ili delimično, kasnijom izjavom, prava pozivanja na izmenu ukazanu u ranijoj izjavi.
3. Zainteresovana članica, članice ili međunarodni organ moći će, za vreme razdoblja u toku kojih Konvencija može biti otkazana skladno odredbama članka 9., dostaviti generalnom direktoru novu izjavu koja bi menjala u svakom pogledu tekst ranije izjave i koja bi davala obaveštenja o situaciji u pogledu primene ove Konvencije.

Članak 9.

Svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju može je otkazati po isteku razdoblja od deset godina posle datuma njenog stupanja na snagu, aktom dostavljenim generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada koji on registruje. Otkaz stupa na snagu tek po isteku godine dana od registracije.

Članak 10.

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada saopštiće svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija, izjava i otkaza koje mu dostave članice Organizacije.

Saopštavajući članicama Organizacije registraciju druge ratifikacije koja mu bude dostavljena, generalni direktor će skrenuti pažnju članovima Organizacije na datum kada će ova Konvencija stupiti na snagu.

Članak 11.

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada dostaviće glavnom sekretaru Ujedinjenih Nacija, skladno članku 102. Povelje Ujedinjenih Nacija, potpuno obaveštenje u pogledu svih ratifikacija, svih izjava i svih akata otkaza koje registruje skladno prethodnim člancima.

Ukoliko je potrebno, Upravno veće Međunarodne kancelarije rada podneće Opštoj skupštini izvještaj o primeni ove Konvencije i razmotriće potrebu uvrštavanja na dnevni red zasedanja Skupštine pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Članak 12.

U slučaju ako Skupština usvoji novu konvenciju, čiji je predmet potpuna ili delimična revizija ove Konvencije, osim ako nova konvencija ne određuje drugačije:

a) ratifikacija nove konvencije čiji je predmet revizija od strane člana povlačila bi samim sobom, bez obzira na članak 9., neposredni otkaz ove Konvencije, uz rezervu da je nova revidirana konvencija stupila na snagu.

b) od datuma stupanja na snagu nove revidirane konvencije, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

Ova Konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi u svojoj formi i sadržaju za članice koji su je ratifikovale, a kojei nisu ratifikovale revidiranu konvenciju.

Članak 13.

Francuski i engleski tekst ove Konvencije su jednako verodostojni.

